

frygter han, at der ikke skal blive noget ud af Forhandlingen, og med denne Motivering stiller han sit nye Forslag, som er et Bagholdsangreb, i Virkeligheden Forhaandsindrømmelser, der gør al Forhandling umulig. Ingen Regering kan sidde og lede saadanne Forhandlinger, navnlig hvor som her tre Partier har sluttet sig om dette Forslag, ingen kan gøre det i Haab om et godt og demokratisk Resultat, hvis man skal udsætte sig for, at nogen paa Forhaand kommer og siger: Vi byder mere. Det er en Umulighed. Jeg kender det fra politiske Forhandlinger, fra faglige Konflikter. Hvis en Fagforeningsledelse under en Kamp skal udsætte sig for, at man fra en vis Side indenfor Fagforeningen bag om Ledelsens Ryg gaar til Arbejdsgiverne og siger: „I kan faa bedre Vilkaar“, er det umuligt at lede Fagforeningen, det er umuligt at føre Forhandlingen frem til et godt Resultat. Og mærker Ledelsen, at der ikke kan sættes en Stopper derfor, bør den tage sit gode Tøj og gaa. Nej, under saadanne Forhold er det parlamentariske Liv en Umulighed. Men selv om det ærede Medlem bryder ud, viser det sig, at Venstre ikke gør det, Venstre staar bundet til Dagsordenen af 17. Juni, hvor Venstre tilsagde sin loyale Støtte med den Motivering, at de, der havde Flertallet her i Salen, ogsaa skulde have Ledelsen og Ansvar for at kunne gøre de nødvendige Indrømmelser — hvis saadanne var nødvendige — og ogsaa for at kunne tage Kampen, hvis Indrømmelserne blev afvist.

Naar man paaviser, at det ærede Medlem (J. C. Christensen) er ved at drukne i sine selvmodsigende Udtalelser fra de 2—3 sidste Aar, er ved at gaa fuldstændigt til Bunds i den Forvrølethed, han er kommet ind i ved den ene Maaned at sige eet og den anden Maaned et andet — ja, han er sandelig den største Opportunist, vi har set i dansk Politik, idet hans Taktik og Synspunkter veksler fra Maaned til Maaned, fra Uge til Uge, alt efter, hvad han mener netop i denne Maaned og denne Uge gavner hans specielle Standpunkt — ved han i sin Fortvivlelse ikke bedre end, naar han møder sine egne Udtalelser — maaske kun en Maaned eller en Uge gamle — at sige: „Citatsraader!“ Ja, det lyder meget grinagtigt, men denne Grinagtighed afgør ikke Sagen. Man kan naturligvis modificere sine Udtalelser i Aarenes Løb, efter som Situationen og Forholdene forandrer sig, men man kan ikke gøre det hensynsløst fra Maaned til Maaned, fra Uge til Uge. I hvert Fald kan et Parti, der i Juni Maa-

ned har tilsagt en Regering, der var under Dannelse, sin loyale Støtte paa visse Betingelser, ikke nogle Maaneder efter løbe derfra. Hvis det sker, bliver det umuligt at drive Politik, i hvert Fald bliver ærlig Politik og sund Parlamentarisme umulig; saa bliver Rigsdagen ikke en Rigsdag, men en Bondefangerknejspe, og saa bliver Tilværelsen her uudholdelig for alle andre end politiske Falskspillere og Studeprangere af laveste Rang.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men jeg vil dog gøre den Bemærkning, at det ærede Medlem her har holdt et meget langt Foredrag udelukkende om et Forslag, som er behandlet til Ende i [dette Ting og sendt til det andet Ting, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer under den fremtidige Forhandling i nogen Maade at erindre, at det er Finanslovsforslaget, der er til Behandling.

Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning. I Sommer udtalte vi, at vi glædede os over det Grundlag, som Forslaget om en Forfatningsforandring var bygget paa. Det glæder vi os ogsaa over fremdeles. Vi holder paa den almindelige Valgret, men vi forbeholder os vort Standpunkt overfor Enkeltheder; det gjorde vi den Gang, og det gør vi endnu; vi binder os ikke til nogen Enkelthed, men Grundlaget binder vi os til. Vi fandt den Gang, at det var rigtigst, at det blev et Ministerium af de Partier, der ved Samvirken havde frembragt den Valgsituation og det Valgresultat, der forelaa, der fik Ledelsen, og det finder jeg endnu. Med Hensyn til alle taktiske Skridt, Arbejdets Forberedelse o. desl. er jeg ikke til Sinds at lægge Ministeriet Hindringer i Vejen, men med Hensyn til Enkeltheder i Grundlovsforslaget maa jeg forbeholde mig Frihed fuldt ud, og det antager jeg, at mine Meningsfæller i lige Maade vil. Jeg skal ellers ikke komme ind paa det ærede Medlems Tale, den syntes mig nærmest en Illustration til det gamle Ord:

Ingen, ingen Moders Sjæl
kan slaa til Gavns en død ihjel.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.